

פרקי אבות

חלק ב'

הער מיון קינד

דראמאטישע משלים • זאפטיגע מעשיות • א שטארקע מוסר השכל

לא המדרש הוא העקר אלא המעשה.

(אבות א, יז)

עס באגלייטן נישט דעם מענטש, נישט קיין זילבער און גאלד און נישט קיין טייערע שטיינער און בריליאנטן

נָאָר דִּי תוֹרָה און גוֹטע מַעֲשִׂים (אבות ו, י)

וואס איז געשטאנען אין די ספר?

מיט אסאך יאהרן צוריק האט געלעבט אין די שטאט קושטא, וואס געפינט זיך אין טערקיי, (און הייסט היינט אינסטאמבול) א איד א גרויסער עושר מיט'ן נאמען ר' משה. דער ר' משה איז נישט געוועהן סתם א פשוט'ער איד, ער איז געוועהן גאר א ערליכער מאן און א שטארקער ירא שמים, ער איז געוועהן באקאנט אלץ א גרויסער מדקדק במצות, די געלט וואס ער האט פארדינט, האט ער כמעט

נישט גענוצט פאר זיך, נאר ער האט דאס מיט א גרויס שמיכל אוועקגעטיילט פאר אנדערע אידן, מיט א ברייט האנט, ר' משה איז געווען באריהמט מיט זיינע זעלטענע גוטע מדות, און דאס מערסטע איז ער געוועהן אויסגערופן, צוליב זיין נאכאנאנדע הארעוואניע אין די הייליגע תורה.

אין זיין הויז האט ער געהאט אסאך גרויסע און שיינע צימערן, אבער איין צימער איז געוועהן גאר ספעציעל און די שענסטע פון אלע, און דאס איז געוועהן זיין 'ספרים צימער' וואס ער האט אויפגעבויט, און איז געוועהן

רבי שמעון חומר,
המחלה צדקה, ושונה
ומפסיק ממשנתו וחומר,
מה נאה חילן זה, מה
נאה ניר זה, מעלה עליו
הכתוב כאלו מתחייב
בנפשו (אבות ג, ט)

בני ברק: רח' הלפרין 18, רח' רבי עקיבא 112
ירושלים: רח' מלכי ישראל 2
טל. 03-6154900 פקס. 03-6192858
שרות לקוחות: 830-500-1599
www.mwaxb.co.il - office@waxb.co.il

Mefoar Judaica

3919 13th Avenue - Brooklyn NY 11218
718-436-0707 - info@mefoarjudaica.com

כל הזכויות שמורות לדפוס "וקסברגר", ול"מפואר" תשע"ח. אזוי ווי מיר האבן אריינגעלייגט פיל געלט און אסאך כוחות אין דעם ביכל, טוען מיר אויסדריקליך פארבאטן, סיי עפ"י דין תורה און סיי להבדיל לויט די אינטערנאציאנאלע דרוק רעכט געזעצן, נאכצומאכן דעם ביכל אדער א חלק דערפון, עס איבערזעצן, אריינלייגן אין א קאמפיוטער, אדער קאפירן אויף סיי וועלכן אופן, סיי וועלכן טייל. אזוי אויך איז פארבאטן זיך צו באנוצן מיט'ן אינהאלט פון דעם בוך אדער א טייל דערפון, אויף קיין שום אופן און מיט קיין שום מיטלען, סיי עלעקטראנישע און סיי מעכאנישע, סיי פאר ביזנעס און סיי נישט פאר ביזנעס, אן רשות פון די ארויסגעבער.

א ספעציעלע דאנק פאר הרב לייבוש ליש שליט"א, פאר דערציילן די מעשיות. און פאר ר' שלמה שטיינמעטץ שליט"א פאר'ן איבערטייטשן און אפשרייבן די מעשיות. און פאר הרב ר' ישראל שטארק פאר שרייבן די מעשיות.

רייזע קיין טשיינע און איבער זיינע געשעפטן דארט, ר' משה האט שטארק הנאה געהאט צו הערן די געשיכטעס איבער דעם גרויסן מויער פון טשיינע און ער האט געזאגט מיט התפעלות, "מנחם דיינע מעשיות זענען מוראדיג זאפטיג", און אזוי האבן די צוויי חברים געשמועסט געשמאק פון פארשידענע טעמעס פאר א לענגערע שטיקל צייט ביז זיי האבן זיך געזעגנט.

ווען מנחם איז ארויס פון הויז, האט זיך ר' משה צוריק געזעצט לערנען, אבער ער איז שוין דאן געווען מיד און אפגעמאטערט, און נאך אפאר מינוט לערנען האט ער איינגעדרימלט אויפ'ן בענקל, **אזוי שלאפנדיג האט ער זיך פלוצלינג גע'חלומ'ט ווי ער איז אין זייער א הויכע ארט אין הימל, און נעבן איהם שטייען צוויי ווייסע מלאכים, און אין זייערע הענט האלטן זיי א ספר.** ר' משה איז געווארן נייגעריג וואס עס שטייט דארט, די מלאכים האבן געעפנט דעם ספר און איהם דאס געגעבן צו ליינען, ער האט געזעהן אז עס רעדט זיך פונקט פון יענע סוגיא וואס ער לערנט יעצט, זיין פנים איז ווייס געווארן **ער האט געזעהן אז די אלע דברים בטלים וואס ער האט גערעדט מיט זיין חבר, זענען אויך אריינגעשריבן אין דעם ספר.** עס איז איהם געווארן שווארץ פאר די אויגן ווען ער האט באמערקט ווי די נארישע שמועסערייען זענען אויסגעמישט מיט די סוגיות הגמרא, "וואס טוהט עטס מיט דעם ספר?" האט ר' משה געפרעגט פון די מלאכים מיט ציטערניש, זיי האבן איהם געענטפערט "מיר טראגן אלעס ארויף אויבן אין הימל צום אויבערשטן, ר' משה איז געווארן דערשראקן "די ספר דארף מען באהאלטן, איך בעט אייך טראגט עס נישט ארויף אזוי" מיטאמאל זענען אנגעקומען צוויי שווארצע מלאכים, זיי האבן צוגעכאפט דעם ספר פון די ווייסע מלאכים, און האבן אנגעהויבן אנטלויפן, ר' משה האט פראבירט מיט זיין גאנצע כח זיי נאכצולויפן, אבער זיי זענען געלאפן נאך שנעלער ביז זיי זענען אינגאנצן פארשוואונדן געווארן.

יענע רגע האט זיך ר' משה אויפגעוועקט פון זיין חלום, ער איז געוועהן

געאייניגט בלויז פאר תורה און צו דינען דעם אויבערשטן. אין דעם שטוב איז ר' משה געזעצן שעות לאנג און געלערנט תורה געהארוועט לאנגע שעות רצופות, אן רעדן אפילו איין ווארט, זיין משפחה האט שוין געוואוסט, אז אין די שעות וואס זייער טאטע זיצט און לערנט, קען מען דארט נישט אריינגיין. איין טאג האט זיך געהערט אין די הויז ווי עמיצער קלאפט, און ווען מען האט געעפנט די טיהר איז געשטאנען דארט א מכוונד'יגער מענטש 'מנחם' האט יענער געהייסן, מנחם פלעגט אסאך האנדלען אין מסחר מיט ר' משה, און צוזאמען פלעגן זיי דורכפיהרן גרויסע געשעפטן. ער האט יעצט אריינשפאצירט צו ר' משה אינדערהיים און געפערט צו רעדן מיט'ן גביר. **ר' משה'ס קליין אינגל, - וואס האט געעפנט די טיהר - האט געוואלט זאגן פאר'ן סוחר שיינערהייט אז זיין טאטע לערנט יעצט, און מען קען איהם נישט שטערן.** אבער דער סוחר - וואס האט זיך געשפירט ווי א בן בית - האט זיך געאיילט אריינצוגיין צום גרויסן הערליכן הויז, ער האט אנגעהויבן שפאצירן אין ריכטונג פון ר' משה'ס ספרים שטוב, דער קליינער אינגל האט אנגעהויבן זאגן: "יעצט איז מיין טאטע..." אבער דער סוחר האט איהם איבערגעהאקט, און מיט א גרויסע שמייכל רופט ער זיך: "איך ווייס שטעפלע אז דיין טאטע געפינט זיך יעצט אין זיין ספרים צימער, איך קען דעם וועג אהין, דיין טאטע וועט זיך זייער פרייען מיר צו זעהן, איך האב עפעס גאר גוטע נייעס פאר איהם."

ר' משה, וואס האט געהאלטן אינמיטן לערנען, איז געווארן איבערראשט צו זעהן דעם סוחר אזוי פלוצלינג אין זיין צימער, ער האט איהם גלייך אויפגענומען מיט פרייד, "וואס מאכסטו מנחם, וויאזוי זענען די געשעפטן?" מנחם דער סוחר האט אנגעהויבן צו פארציילן פאר ר' משה מיט איין שמחה וועגן די פרישע סחורה וואס זענען נארוואס אנגעקומען פונעם ווייטן מזרח, און איבער די מעגליכקייט צו פארדינען אויף דעם גרויסע רוים, און נאכ'ן ענדיגן רעדן איבער די געשעפטן ענינים, האט מנחם ווייטער דערציילט פאר ר' משה איבער זיין אינטערעסאנטע

דער פאלטשער עטער

חֲכָמוֹת פִּתּוּחַ, וְכִחְנוּנֵי
מִקִּיף, וְכִפְנִיקָס פִּתּוּחַ,
וְכִיד פּוֹתְצֵת. (חֲכָמוֹת ג, כ)

שמשון דער גנב... יא! יא! אזוי האט
מען איהם גערופן... עס איז נישט געווען
קיין איין מענטש אין גאנצע שטאט
ווען וואס געפונט זיך אין עסטרייך
וואס האט נישט געוואוסט פון שמשון

די גנב... יעדע מאל עס איז נאר געשעהן א גנבה, האט יעדער גלייך געוויזן
מיט די פינגער אויף שמשון, ווי פארשטענדליך האט שמשון נישט אלעמאל
געטוהן וואס מען פלעגט שמועסן אז ער האט געטוהן, נאר וויבאלד ער איז
געווען אזא באקאנטער גנב איז עס שוין מיטגעגאנגען מיט איהם די אנדערע
זאכן וואס ער פלעגט יא טוהן... די מענטשן פון שטאט האבן אים חושד געווען
אויף יעדע אומלעגאלע זאך וואס איז געשעהן אין שטאט.

די אינטרעסאנטע זאך איז געוועהן אז אפילו יעדער האט געוואוסט פון
שמשון דער גנב, און אפילו די פאליציי האט אסאך געהערט פון איהם איז
זיי אבער קיינמאל נישט געלונגען איהם צו כאפן ביי די מעשה, שמשון איז
געווען א כיטערער חברה-מאן ער פלעגט מאכן זיינע שטיק מיט חכמה און
ער האט גוט געוואוסט וויאזוי זיי צו אויסשפילן איינמאל און נאכאמאל, יעדע
דריטן טאג פלעגט ער זיך אריבערציהען צו א נייע הויז מיט א מורא'דיגע

שרעקליך צובראכן און געשפירט א גרויסע צער, און אזוי פארלוירענערהייט
איז ער געגאנגען צום רב פון שטאט, און איהם אלעס פארציילט.

דער רב האט זיך צוגעהערט צו ר' משה'ס ערציילונג, און זעהענדיג אז
עס טוהט אים אזוי וויי, און ער האט באמת חרטה פון טיפן הארצן, האט ער
איהם געזאגט, "טייערע ר' משה, דו פארמאגסט אסאך זכותים, און וועגן דעם
האסטו זוכה געוועהן אז מען האט דיר געוויזן פון הימל ווי הארב עס איז
צו רעדן דברים בטלים אינמיטן לערנען, וויבאלד דו האסט אזא צער אויף די
פאסירונג, און דו האסט תשובה געטוהן מיט'ן גאנצן הארץ, בין איה זיכער אז
דער אויבערשטער וועט אננעמען דיין תשובה". ר' משה האט זיך באדאנקט
פאר'ן רב, און פון יענע טאג און ווייטער, האט ער זייער מקפיד געווען נישט
אריינצומישן חס ושלום דברים בטלים אינמיטן לערנען.

דע לך בני

וויסן זאלסטו מיין קינד

מיין טייער קינד, וויסן זאלסטו: ווען א
נשמה קומט ארויף אויף יענע וועלט, גייען מיט
מיט איהם אלע זיינע זכותים, ווי אויף זיינע עבירות,

ער ווערט באגלייט דורך זיינע זכותים פון לערנען די הייליגע תורה,
און אזוי אויף קומען מיט די שמועסערייען און ביטול תורה,
וויאזוי וועסטו זיך שפירן ווען דו וועסט זעהן דיין לערנען איז
אויסגעמישט מיט דברים בטלים? עס וועט זיין אזא שטארקע
בושה! לאמיר מקפיד זיין אויסצונוצן אונזער צייט פאר
דברים שבקדשה, און אזוי וועט צוריקגעהאלטן ווערן
פון אונז די בזיון, און אונז וועלן זוכה זיין צו אסאך
שכר.

